

99

expona pars accipunt. Tructavit quippe hoc ē prout de corde suo. hoc ē de substantia sua verbū bonū
 id filii suū de q̄ ioh̄. Imprincipia erat verbū & ipse inuglo. nōmō bonū n̄ solus d̄s. De corde & suo verbū bonū
 se dī eructasse ut ostendat ex sua substantia filii genuisse. sic recordo ḡḡz̄ verbū. suo verbū pars filius
 dī. q̄ locū ē. filius enī ut pārē sc̄rem̄ ipse. filius nobis sal̄t̄ ē uorbū. Dic ḡ opem̄ mā regi. & ex xpi ē filius
 dei. cui sīa opera dī cī electis suis q̄ sī membra filii ei suā potētiā insinuat. Lāngua mea calam̄ scribe. uel-
 locit̄ scribent̄. Lingua dī pars sp̄c̄ sē est aqua & p̄quē om̄s diuine legis doctrina q̄ operatio ueluti plu-
 guā & calamā declinat. Dicam̄ & sedm̄ cassiodorū. Tructavit cor meū uerba bonū. sē p̄phera sē sē p̄uenit b̄
 q̄d̄ dictum̄ etat quodā p̄conis excolit rē magnā se dicturā insinuant̄. Cor aut̄ suū suū mentis dī. quah̄
 ḡ spiritualis opulis sanat. Dīc tructavit cor meū uerba bonū ut ostendat m̄ysteria xp̄i narrant̄. Qui ē unq̄
 uerba pars. dīc ego opera mea regi. Opera mea id opusculū & carmen meū regi. xpi dīc id de dīc q̄ dīc
 illi hoī offero. cui magnalia sī. descriptiū. Lingua mea calam̄ scribe. uelocit̄ scribent̄. Non inq̄ ex mo-
 se q̄d̄ dictum̄ si & sp̄n̄ sē dīclante ex p̄loq̄. Cōpart ad lingua suā calamo scribū uelocit̄ scribent̄. Appellat sp̄m̄
 sōm̄ sicut enī in manu scriber calam̄. sic lingua p̄pheta imp̄testat cī dī uelocit̄ scribent̄. Ostendit q̄ p̄pheta
 ut loqueret̄ n̄ p̄meditatio torquebat. ut homines & scripturis cogitando elefant̄. si sine labore solo imp̄ni
 obisp̄ deuina iussa p̄m̄ebat. Dīc ḡ lingua mea. si u. si. Ac si h̄c ē ip̄o q̄d̄ ē lingua mea tānt̄ admuntria-
 tionis & m̄ysteriū p̄b̄ & sp̄n̄ sē & tāq̄na calamo ciuit̄ scrib̄ docto scrib̄ illi obseq̄. Speciosus p̄filis hominū fām̄
 to p̄mu. hic incipit narrationis exordiū. yfit apostropha ad ipsū dilectū & regē cui sua opa p̄pheta cōtrauerat
 accepta n̄aq̄. illa ineffabili & incogitabili pulcritudine diuinitatis q̄ mirabilis ē. & angeli apto dicente. Inquit de
 siderans angeli. p̄spicere. tam n̄a sedm̄ formā hominis quā assūpt̄ omnib̄ filiis hominū pulchritudinē fūllit credit̄.
 ar̄ dīvīrgine filī h̄oī abq̄ cōmūlū & illa fedicitate quā p̄ nob̄ sustinuit in passione. q̄nō colaphis colis coronat̄
 sp̄m̄. atq̄ inmundus sp̄ut̄ & sp̄ut̄. Daq̄ formitatem dīc illes. Quidam̄ enī yñ erat aspect̄. s̄q̄ abscondet̄ uile
 ei & desp̄ct̄. unde nec reputacū enī. Cetū diuinitatis pulchritudo n̄ potest cōpari hominib̄. Potest vñlud
 dīc. q̄ speciosus p̄filis hominū fām̄. qm̄ solus m̄ hominēs sine peccato apparuit. imo ipse totū mundū pecca-
 to tuler. Diffusa ē ḡā in labiis tuis. In labiis ḡā & diffusa sē p̄dicationis q̄ remota legis austerritate q̄ p̄cantes
 absq; illa clementia dīp̄nabunt m̄m̄ p̄ducebat locū uenit̄ penitentib̄ cōdebat dīcens. penitentia agit n̄
 ueni uocare iustos. p̄ceccatores. Erālibi uenit filī h̄oī querere & saluū facere q̄ pierat. Poss̄ q̄q̄ plibia xp̄i p̄
 dicatores sēc̄ adolesc̄ accepi. dīc dīc in canticis sēc̄ uita cōcinea labia tua & eloquū tui dulce-
 n̄ his labiis sp̄uat ḡā diffusa ē. ut paucissimi hominēs totū mundū adīc̄ & xp̄i sua p̄dicatione cōteret.
 p̄t̄a benedictio te dī inēmū. p̄p̄t̄ ḡā in q̄ p̄dicationis. p̄p̄t̄ elōtrīa singularē benedictio te dī. clando &
 sup̄ om̄a potestatē. & hoc in x̄mū q̄ regnū ei & n̄ ent̄ finis. Hoc aut̄ sedm̄ formā accipientū. sedm̄ q̄ p̄p̄s-
 sione p̄t̄. & resurges amōrtuus celo. regna cōscendit. & in patris dextera sedet. Accingere gla-
 dio tuo sup̄ seminū potestissime. Gladiū sermonē dīc euangelie p̄dicationis. dīc q̄ ipse dīc. Non
 ueni pacē mettere si gladiū. & apl̄s & gladiū sp̄c̄ q̄d̄ uerbū dei in semore aut̄ carnario. xp̄i intelligit
 equa ingenies legē. Non deficiet sp̄p̄ne ip̄s̄ de iuda. & due de semore ei. hec ip̄s̄ p̄signabat abeatā
 quando missarū serui suū minē s̄opotāmā. ut acciperet m̄do uxore filio suo dicto illi. Pone manū
 tuā sub semore meo & uira m̄ p̄ dīc eti dīc. Accingere gladio tuo. sup̄ seminū potestissime. de si di-
 ceret vere alacrit̄ uerbo p̄dicationis massūp̄ta uerba humanitas. dīc dīc potestissime. ut humanitas ure-
 ostenderet̄. quā diuinitatis maiestas assūp̄sent̄. Atq̄ gladius sup̄ seminū mortificatio ē dei carnis. Igo filī
 gladius sup̄ seminū accūp̄t̄ est q̄ pulchritudine diuinitatis mortificans opera carnis omnib̄ uirginib̄ exem-
 plū p̄b̄uit uirginitas. Specie tua & pulchritudine tua. Vnde hoc posset gladio sup̄ seminū accūp̄t̄. Osten-
 der iniquens. id p̄spicere & pulchritudinē tua. Obi specie ad humanitatē. Pulchritudo pānet ad diuinitatē
 q̄ inquit dīc ēt̄ homo. Inde hoc posset. q̄ potētiā assūmentis dīc manifusta ē. massūp̄t̄ hominē. In
 rende p̄spicere p̄cede & regna. M̄rērū q̄panagīrū cū scribūt̄ p̄gnantib̄ & uirgorib̄ hortat̄. p̄pheta xp̄i